

جنگ بر سر لحاف ملا نصرالدین است . !

و باز هم من متهم میکنم !

قسمت نزدیک :

محمد امین فروزن

همه ای از ما آنروز گفتیم و قبول کردیم که تجاوز نظامی انتلاف جهانی ضد تروریزم در افغانستان موقتاً از مشروعیت مشروط برخوردار است و باید آنرا به مانند جرمه زهر به سر کرد و نوشید !! ، اما هیچگاه ندانیستیم که آثار و رسوبات این تجاوز بدون اطمینان فکری و تضمین عملی قبلی درمورد جبهه های داخلی و پایگاه های درونی نه میتوانیست در حوزه فرآیند ملت سازی بویژه در قرن بیست و یکم عملی باشد . زیرا شبکه های وسیعی از مزدوران و سرسپرده‌گان استعمار و نظام جهانی سرمایه داری با پرورش افکار و اندیشه های معیوب مادی آب ذلال تمدن و فرهنگ معنوی مردم افغانستان را برای ماهی گرفتن از آن گل آلود و تئور تضاد ها را برای پختن نان بیگانه ها شعله ورتر میسازند . اما نباید فراموش کرد، دشمن اصلی ای که روح و روان مان را در اسارت گرفته همانا اهریمن غریزه اشباح ناپذیر شهرت ، و ثروت است که در درون وجودان ما سنگر گرفته و قدم به قدم بسوی فتح آخرین قله های از معنویت حرکت میکند . به هر حال مسأله این است که در جامعه و تاریخ بشری هیچ اثری مجرد از کل اجتماع وجود واقیعی ندارد ، جامعه شناسان و متخصصان علوم انسانی آنگاهی که حین مطالعه هریکی از پدیده ها را انتخاب میکنند و مورد بررسی و تحقیق قرار میدهند مانند کسی عمل میکند که عضوی را از اندام زنده کسی قطع کند وسیب به مطالعه آن بپردازد . واقیعت روشن و واضح این است که هر مسأله و معادله اجتماعی تنها در متن آن جامعه و در حیثیت اجتماعی آن قابل مطالعه و بررسی است . این هم یک واقیعت در دنیاک و غیر قابل علاج روزگار ما است که اهریمن پلید تحجر و نفاق در درون رگهای مان نفوذ کرده و بیش از همه گلون شبه روش‌نگران نسل ما را می‌فشارد ، پس بهتر است صادقانه و دلسوزانه ابتداً به خود مان برگردیم و بیش از همه از خود بنالیم که به قول معروف « از ماست که بر ماست » گام به گام رفتن آن هم در مورد بدیهی ترین مسائلی که جزبا یک جراحی یکباره عمومی ، ریشه کن نه میشود و کاملاً طبیعی است که چنین نتائجی را به دنبال داشته باشد . اکنون بهتر است از آنچه که بر مارفته است عبرت بگیریم نقطه ضعف های را که به سود فرست طلبان ، و رشکتگان سیاسی ، به روز نان بخوران مافیائی ، فاشیستهای مترقی ، تمام میشود و ما بتوانیم با کمی تلاش و ریاضت اقتصادی با اندک سرعت بیشتر علاج کنیم به گردش روزگار و طول زمان احالة نکنیم .

پاکستان بالای عربستان طیاره ها و سلاح ثقیله میفروشند!! .

سیاست ما درباره سوریه روشن است !!

برای اینکه بدانیم زمینه نفوذ شبکه های استخباراتی جهان و منطقه در کشور ما تا کجاست توجه شما را به خبری ازبخش اردوی رادیو تلویزیون BBC معطوف میدارم که هارون الرشید خبرنگار آن تلویزیون طی گفتگو که با سرتاج عزیز مشاور امور خارجی و امنیتی نوازشريف صدراعظم پاکستان به نشرسانده است . سرتاج عزیز وزیر خارجه و مشاور امور امنیتی صدراعظم پاکستان به بخش اردوی رادیو BBC گفته است که پاکستان قصد دارد تا بر عربستان سعودی طیاره های جنگی و اسلحه سبک بفروشد . سرتاج عزیز در پاسخ به این سوال که آیا شما با تندروان سوریه همراه با عربستان سعودی کمک می کنید گفت : سیاست ما در باره سوریه و دیگران کاملاً روشن است ما گفته ایم که باید بحران سوریه توسط مردم آنکشور خاتمه یابد و مسئله فروش تجهیزات نظامی پاکستان به عربستان هیچگونه ارتباط با آن ندارد . البته باید گفت که برای عربستان هیچگونه مشکلی وجود ندارد تا در بدل پول اسلحه را از بازار آزاد خریداری کنند . آقای عزیز گفت ؟ من نه میدانم چرا باید معامله ما با عربستان سعودی شک و شباهت ایجاد کند ؟ در حالیکه پاکستان بصورت شفاف با عربستان سعودی معامله فروش اسلحه را انجام میدهد . همچنان ما با جمهوری اسلامی ایران نیز روابط دوستانه داریم و تلاش مان این است که در منطقه یک قدرت منطقی اسلامی را ایجاد کنیم و روی همین منظور قرار است نوازشريف در ماه می و یا جون آنده به جمهوری اسلامی ایران سفر کند . *

اما جان مطلب اینجاست که آخر این بزرگترین پروژه ای تجاری نظامی که بر تجارت سلاح های ثقیله و طیاره های جنگی استوار است به اساس کدام تجارت میان پاکستان و روسیه تولید کننده سلاح های سنگین به شمول طیاره های جنگی ساخت روسیه شوروی که ارتش کشور سوریه را نیز در امتداد تاریخ سیاسی و نظامی با تجهیزات و طیاره های ساخت اتحاد جماهیر شوروی سابق بر آن مجهز ساخته است به عربستان به فروش میرسانند ؟ ناظران سیاسی ، تحلیل گران نظامی و امنیتی و

مطبوعات آزاد منطقه پاسخ این سوال را از همان آغاز حضور ائتلاف جهانی ضد تروریزم دریافته اند که این اسلحه صد ها فروند طیاره جنگی به شمول چرخ بالها و هلیکوپتر های نظامی ، صدها چین تانک ارتش افغانستان اند که طی نزدیک به سیزده سال تمام بنام **DDR** و برنامه خلع سلاح از مردم افغانستان جمع آوری گردیده و اکنون همچون میراث بی صاحب میان ایالات متحده امریکا - عربستان و پاکستان تقسیم و ترکه میگردد ! سوال اینجاست که چرا ایالات متحده امریکا این هم سلاح و مهمات جنگی را به ارتش پاکستان واگذار میکنند ؟

ادامه دارد

*http://www.bbc.co.uk/urdu/multimedia/2014/04/140401_sartaj_interview_ha.html